

Svojím prvým žalobným dôvodom sa žalobca odvoláva na porušenie zásady rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie z dôvodu, že Komisia požadovala jeden rok pracovnej skúsenosti od zamestnancov uchádzačov vo verejnom obstarávaní, čo podľa žalobcu – ktorý v súčasnosti tieto služby poskytuje a svoj personál zamestnáva dlhodobo – ho znevýhodnilo v porovnaní s ostatnými uchádzačmi, ktorí môžu prijať osoby s minimálnou pracovnou skúsenosťou a dosiahnuť tak nižšie mzdové náklady, než má žalobca.

Svojím druhým žalobným dôvodom žalobca vyčíta Komisii porušenie ustanovení smernice 2001/23/ES. Tento žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí: údajná nesprávnosť ponuky, ktorú Komisia prijala z dôvodu, že táto ponuka jednak nezaručovala prijatie zamestnancov žalobcu, jednak nezabezpečovala dodržanie všetkých ich práv. Podľa žalobcu je rozhodnutie Komisie o pridelení protiprávne od svojho prijatia, keďže porušenie pracovného práva je neoddeliteľnou súčasťou vybratej ponuky.

Tretí žalobný dôvod sa zakladá na údajnom porušení zásady rovnakého zaobchádzania, keďže vybraný uchádzač mal v čase predloženia svojej ponuky k dispozícii prednostné informácie o žalobcovi, najmä jeho obrate rozdeleného podľa jednotlivých činností a zákazníkov, o zmluvách a ich splatnosti, o hodnotení jeho cien a nákladov, ktoré získal prostredníctvom zlúčenia s predchádzajúcou materskou spoločnosťou žalobcu. Podľa názoru žalobcu to umožnilo jeho konkurentovi pripraviť výhodnejšiu ponuku, ako bola ponuka žalobcu.

Štvrtým žalobným dôvodom sa žalobca odvoláva na porušenie rozhodnutia Generálneho riaditeľstva IV Komisie z 28. mája 2004 a pravidiel určených na zabezpečenie neskreslenej hospodárskej súťaže, keďže rozhodnutím, ktoré napáda táto žaloba, Komisia povolila prebratie aktív, ktoré skupina, do ktorej patrí vybraný uchádzač bola povinná previesť pri koncentrácii povolené rozhodnutím z 28. mája 2004.

Piaty žalobný dôvod sa zakladá na údajnom porušení povinnosti odôvodniť rozhodnutie, údajnom porušení zásady transparentnosti a práva na prístup k dokumentom inštitúcií Spoločenstva. Žalobca vyčíta Komisii, že napriek viacerým písomným žiadostiam jej poskytla iba krátke vysvetlenie dôvodov svojho rozhodnutia, ktoré bolo obmedzené na tabuľku porovnávajúcu ponuky.

Žalobca sa rovnako odvoláva na porušenie pravidiel verejného obstarávania, nerešpektovania súťažných podkladov a zjavné nesprávneho posúdenia pri analýze a hodnotení tretieho kvalitatívneho kritéria hodnotenia predložených ponúk, ktorý sa týkal základného výcviku bezpečnostných pracovníkov v oblasti bezpečnostných služieb a/alebo kurzu dobrovoľného hasiča. Tvrdí, že má dôkaz o tom, že vybraný uchádzač nemal k dispozícii všetkých pracovníkov, ktoré navrhol zahrnúť do realizácie predmetu verejného obstarávania.

Svojím posledným žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že bola porušená zásada transparentnosti a právo občanov na prístup k dokumentom inštitúcií z dôvodu, že Komisia žalobcovi neposkytla informácie o zložení výberových a hodnotiacich komisií.

Žalobca okrem toho navrhuje, aby s ohľadom na zásadu mimozmluvnej zodpovednosti bola nahradená škoda, ktorá údajne vznikla z protiprávneho správania Komisie počas predmetného verejného obstarávania.

Žaloba podaná 21. decembra 2005 – Navigazione Libera del Golfo/Komisía

(Vec T-444/05)

(2006/C 48/77)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.) (Neapol, Taliansko) (v zastúpení: Salvatore Ravenna, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie z 12. októbra 2005 o odmietnutí prístupu k údajom a informáciám o nákladoch súvisiacich s výkonom povinností služieb vo verejnom záujme a s kompenzáciami, ktoré sa na ne viažu v spojení so službami vykonávanými spoločnosťami Caremar SpA na linke Neapol Beverello – Capri,

— zaviazat Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné tým, ktoré boli uvedené vo veci T-109/05, Navigazione Libera del Golfo/Komisija (¹).

Najprv je potrebné upresniť, že napadnuté rozhodnutie vo veci T-109/05 je založené na článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, pričom rozhodnutie, ktoré je predmetom tejto veci sa zakladá na odsekoch 4 a 5 uvedeného článku. V dôsledku toho nie spoločnosť Caremar má postavenie „tretieho autora“ dokumentov /údajov, ktoré sú predmetom žiadosti o prístup, ale práve naopak talianske orgány, ktoré vydali predmetné dokumenty a ktoré nezohľadňovali obchodné záujmy.

Podľa žalobcu bol tento postup vykonštruovaný, pretože členské štáty majú výlučnú právomoc doplnenú právom veta, ktoré je pre Komisiu záväzná.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2005, s. 43.

Žaloba podaná 19. decembra 2005 – Associazione italiana del risparmio gestito a Fineco Asset Management/Komisija

(Vec T-445/05)

(2006/C 48/78)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyne: Associazione italiana del risparmio gestito a Fineco Asset Management (Taliancko) (v zastúpení: Gabriele Escalar a Giuseppe Maria Cipolla)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyní

— zrušiť rozhodnutie Komisie ES zo 6. septembra 2005, č. C (2005) 3302, ktorým sa skončilo konanie C-19/2004 (ex NN 163/03),

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania a na všetky ďalšie súvisiace trovy.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa napáda rovnaké rozhodnutie, ktoré bolo predmetom konania vo veci T-425/05, Talianska republika/Komisija (¹).

Na podporu svojich návrhov žalobkyne uvádzajú:

— Nedostatočnosť a rozpornosť napadnutého rozhodnutia, keďže sa po prvé týka existencie selektívnej hospodárskej výhody, nakoľko sa nedá pochopiť z jeho textu aká je hospodárka výhoda, ktorá plynie zo sporných daňových opatrení, a ktoré sú potom subjekty, ktorým plynie táto výhoda. Po druhé, odôvodnenie rozhodnutia je tiež možné považovať za nedostatočné, pokiaľ ide o existenciu skreslenia hospodárskej súťaže ako aj skreslenie obchodu v rámci Spoločenstva.

— Porušenie článku 87 ods. 1 Zmluvy ES, keďže zníženie dane uplatniteľné na príjmy organizácii kolektívneho investovania do cenných papierov (OKICP) špecializovaných na akcie obchodných spoločností s malou alebo strednou kapitalizáciou (SMSK) nie je štátnou pomocou. V tejto súvislosti obzvlášť tvrdia, že predmetné zníženie dane spôsobuje hospodársku výhodu všetkým príslušným účastníkom, teda táto výhoda nemá selektívny charakter v prospech správcovských subjektov. Totižto všetky spoločnosti spravovania úspor (SSÚ) z Talianska ako aj zo Spoločenstva môžu spravovať OKICP špecializované na SMSK a všetky ISVZM (investičné spoločnosti s variabilným základným imaním) z Talianska a zo Spoločenstva sa môžu stať ISVZ-om špecializovaným pre SMSK. Aj keď dôsledkom sporných opatrení bola hospodárska výhoda v prospech OKICP-ov, nepredstavovali štátnu pomoc, keďže investičné fondy pozostávajú z masy súkromného majetku s autonómnou subjektivitou, nemajú vlastné riadiace orgány ani nasledujú hospodárske ciele, nemajú orgány, ktoré robia právne úkony. Nakoniec, sporné daňové opatrenia nespôsobujú hospodárske výhody selektívneho charakteru v prospech tých istých SMSK.

Subsidiárne žalobkyne uvádzajú:

— že predmetné daňové opatrenia sa musia považovať za zlučiteľné so spoločným trhom, podľa článku 87 ods. 2 písm. a) Zmluvy; a

— že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 14 nariadenia Rady č. 659/1999 z 22. marca 1999 z toho dôvodu, že sa ním uložila povinnosť vymáhania výdavkov investičných nástrojov, ktoré majú formu obchodných spoločností a podnikov, ktoré riadia spravujú investičné nástroje, ktoré majú zmluvnú formu.

(¹) Ešte neuvverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie.